

بررسی تاثیر نانوسیلیس بر خواص مکانیکی و دوام بتن های حاوی الیاف پلی پروپیلن

مهدی مقصودلو

مسئول عمران و شهرسازی شهرداری

چکیده

در این پژوهش اثر نانوسیلیس بر روی خواص مکانیکی و دوام بتن حاوی الیاف پلی پروپیلن بررسی شد. الیاف پلی پروپیلن مصرفی به طول ۱۸ mm و نسبت طول به قطر $0.9 \mu\text{m}$ استفاده گردید. تاثیر الیاف و نانوسیلیس در سه درصد مختلف برای هر کدام در نسبت های ۰/۱، ۰/۲ و ۰/۳ درصد برای الیاف و ۲، ۴ و ۶ درصد برای نانوسیلیس روی بتن با نسبت آب به سیمان ۰/۳۸ مورد مقایسه و بررسی قرار گرفت. در مجموع بیش از ۱۹۲ نمونه مکعبی و استوانه ای براساس استانداردهای ASTM ساخته شد و آزمایش های مقاومت فشاری، مقاومت کششی غیرمستقیم، آزمایش التراسونیک و مقاومت الکتریکی روی نمونه ها انجام پذیرفت. نتایج حاصل از آزمایشات بیانگر افزایش قابل توجهی در مشخصات مکانیکی و دوام بتن بود. مقاومت فشاری تا ۵۵ درصد و مقاومت کششی تا ۲۵ درصد افزایش یافت. افزایش چشم گیر مقاومت الکتریکی نیز نشان از دوام بالای این نوع بتن داشت.

واژگان کلیدی: نانوسیلیس، خواص مکانیکی، الیاف پلی پروپیلن

مقدمه

امروزه بتن به عنوان یکی از پرمصرفترین مصالح جهان و به عنوان ماده ساختمانی قرن بیست و یکم شناخته شده است. ساخت این ماده مرکب با استفاده از ارزانترین و در دسترس ترین مواد ساده از یک سو، انعطاف پذیری، خواص مقاومتی و دوام آن از سوی دیگر و نیز استفاده از موادی در ساخت آن که به پاکسازی و کاهش آلودگی محیط زیست کمک می نماید موجب آن شده است که بتن به عنوان مصالح ممتاز مطرح شود [۱]. بتن ماده ای است که دارای مقاومت زیاد در فشار بوده و از این رو استفاده از آن برای قطعات تحت فشار مانند ستونها و قوسها بسیار مناسب است. لیکن علیرغم مقاومت فشاری قابل توجه، مقاومت کششی کم و شکنندگی نسبتاً زیاد بتن استفاده از آن را برای قطعاتی که تماماً یا به طور موضعی تحت کشش هستند را محدود مینماید [۲]. این عیب اساسی بتن در عمل با مسلح کردن آن با استقرار آرماتورهای فولادی در جهت نیروهای کششی برطرف می گردد. شایان ذکر است که در موارد متعددی جهت این نیروهای کششی به طور دقیق معلوم نیست. همچنین با توجه به اینکه آرماتور بخش کوچکی از مقطع را تشکیل می دهد، تصور اینکه مقطع بتن یک مقطع همگن و ایزوتروپ باشد صحیح نخواهد بود. به منظور ایجاد شرایط ایزوتروپی و کاهش ضعف شکنندگی و تردی بتن تا حد ممکن در چند دهه اخیر استفاده از الیاف نازک و نسبتاً طویل که در تمام حجم بتن پراکنده می شود متداول شده است [۳]. مساله دیگری که اخیراً مورد توجه دانشمندان علم بتن قرار گرفته است استفاده از نانومواد در بتن بوده است. محققان با آزمایشات مختلف به این نتیجه رسیدند که مشخصات بتن حاوی نانو مواد در مقایسه با بتن معمولی تحت تاثیر واکنش های شیمیایی نانومواد با ذرات سیمان و بلورهای هیدروکسید کلسیم موجود در سیمان، عملکرد ماده مرکب بتنی را به شدت تحت تاثیر قرار می دهد [۴].

طبق تعریف ACI 544.1R-82، بتن ساخته شده از سیمان هیدرولیکی، آب، شن، ماسه و الیاف، بتن مسلح با الیاف یا بتن الیافی نامیده می شود. در بتن الیافی مانند بتن معمولی می توان از پوزولانها و دیگر مواد مضاعف استفاده کرد. الیاف در شکلها و اندازه های متفاوت، و از جنس فولاد، مواد پلیمری، شیشه و مواد طبیعی مورد استفاده قرار می گیرد [۵].

آیین نامه های معتبر بتن الیافی

علاوه بر مطالعات و پژوهشهایی که بصورت مقالات معتبر در مجلات و یا کنفرانسها ارائه گردیده است. آیین نامه های بتن نیز بخشی از قسمتهای خود را به بتن الیافی اختصاص داده اند. از جمله این آیین نامه ها، آیین نامه ACI (انجمن بتن آمریکا) می باشد که با معرفی کمیته ای جداگانه به نام ACI-544 به بررسی مسائل بتن الیافی پرداخته است. این کمیته اولین گزارش را در سال ۱۹۷۳ ارائه نمود و تاکنون این کمیته با چهار گزارش کلی کار خود را افزایش داده است. گزارش های این کمیته با نامهای فرعی 1R, 2R, 3R و 4R نامیده می شوند.

در گزارش ACI,544-1R که در سال ۱۹۹۶ ارائه گردید و در سال ۱۹۹۹ بازبینی شد، اطلاعات کاملی از انواع الیاف و خواص آنها و تاثیر آنها بر روی خواص مکانیکی بتن به علاوه آزمایش اندازه گیری طاقبت بتن الیافی آمده است. در اصل این گزارش بیشتر به شناسایی انواع الیاف قابل کاربرد در بتن پرداخته و آنها را مقایسه کرده است [۶].

در گزارش ACI,544-2R که در سال ۱۹۸۹ ارائه گردید طبقه انجام آزمایشات و استانداردهای لازم آورده شده است و در مواردی همانند آزمایش ضربه و ... حتی طبقه ساخت دستگاه آزمایش نیز توضیح داده شده است [۷].

در گزارش ACI,544-3R که در سال ۱۹۹۸ ارائه گردید، در مورد طرح اختلاط و مصالح مناسب برای بتن الیافی توضیح داده شده است. در این گزارش روشی برای طرح اختلاط آورده نشده بلکه دو طرح اختلاط مثال زده شده و پیشنهاداتی برای بهتر شدن خواص بتن الیافی آورده شده است. به عنوان مثال هر چه سنگدانه ها در بتن الیافی کوچکتر باشند نقش الیاف در بتن اثرگذارتر خواهد بود و یا اینکه پیشنهاد گردیده که در بتن الیافی در صورت امکان از سیمان بیشتری استفاده گردد [۸].

در گزارش ACI,544-4R که در سال ۱۹۸۸ ارائه گردید. به روشهای طراحی با الیاف فولادی پرداخته شده است. البته نتایج این طراحی ها هنوز در ACI-318 وارد نگردیده است [۹].

از آیین نامه های دیگر، آیین نامه JSCE^۱ ژاپن می باشد که روش اندازه گیری طاقت بتن الیافی که توسط این آیین نامه ارائه گردیده از اهمیت بالایی نزد محققین برخوردار است. در ضمن آیین نامه RILEM در اروپا نیز گزارشهایی در مورد بتن الیافی منتشر کرده است. [۱۰].

کاربردهای بتن الیافی

بتن مسلح به الیاف را می توان به تنهایی و یا به همراه بتن مسلح معمولی بکار برد. در مواردی که می توان بتن الیافی را به تنهایی بکار گرفت، عبارتند از:

- کف کارخانه ها، توقفگاهها، جایگاههای بنزین و سالنهای صنعتی
- روسازی بتنی بزرگراهها، جاده ها و فرودگاهها
- سازه های ضد انفجار و ضد حریق
- دیواره ها و کف کانالها
- قطعات پیش ساخته

در دیگر مواردی که می توان بتن مسلح معمولی و یا بتن پیش ساخته به کار برد:

- شالوده برای موتورها و ماشین آلات بزرگ، پرس های بزرگ، ژنراتورهای دیزلی
 - قطعات مربوط به تونل سازی و حفاری معادن
 - دیوارهای حفاظتی، پناهگاهها
 - تیرهای پیش تنیده بتنی شمع های ضربه گیر
- موارد استفاده از فراورده های سیمانی تقویت شده با الیاف گوناگون در جدول ۱-۱ آورده شده است.

کاربردهای مهم بتن الیافی عبارتند از [۱۱]:

بتن پرتابی (شاتکریت)^۲

یکی از کاربردهای مهم الیاف در بتن پاشی است، بتن پاشی معمولاً برای اجرای لایه های نازک مناسب است. به طور کلی بتن پاشی به دو روش خشک و تر قابل اجراست. در روش خشک پس از اختلاط مصالح خشک، در حین عبور افشانک آب مورد نیاز اضافه می گردد. در روش تر، مخلوط به طور کامل ساخته می شود و سپس در محفظه پمپ دستگاه بتن پاش قرار می گیرد و از طریق لوله به افشانک انتقال می یابد. در عمده شاتکریت های بتن الیافی از روش خشک استفاده به عمل می آید. از روش تر نیز می توان استفاده کرد، با این وجود توجه بیشتری جهت توزیع الیاف باید به عمل آید. بیشترین استفاده از بتن پاشی با الیاف در نگهداری زیرزمینها، بویژه دیواره تونلها و معادن، سازه های پوسته ای و تعمیرات سازه های دریایی و کانالهای آب می باشد [۱۲ و ۱۳].

دالهای روی بستر

دالهای روی بستر حاوی الیاف جهت جلوگیری از شکستهای ناشی از بارهای دینامیکی^۳ و متمرکز و ترکهای ناشی از بار و غیر آن (مانند حرارت و جمع شدگی) در کف سالنهای صنعتی مورد استفاده قرار می گیرند و جایگزین دالهای مسلح به آرماتور در اکثر موارد می شوند. این دالها در روسازی جاده ها، پیاده روها، فرودگاهها و بویژه سالنهای صنعتی مورد استفاده قرار می گیرند. با استفاده از این نوع بتن (بتن الیافی) روسازی فرودگاهها را می توان ۲۵ تا ۴۰ درصد نازکتر از بتن غیر مسلح و با فاصله درزهای اجرایی بیشتر، اجرا کرد. خستگی خمشی عامل مهمی است که بر عملکرد روسازی اثر می گذارد. اطلاعات موجود نشان می دهد که الیاف، مقاومت بتن را بطور موضعی و کلی در برابر خستگی به نحو قابل ملاحظه ای افزایش میدهند [۱۲].

¹ Japan Society of Civil Engineering Standard

¹ Shotcrete

¹ Dynamic load

جدول ۱. فرآورده های سیمانی تقویت شده با الیاف

پانلهای پیش ساخته، دیوارنما، لوله های فاضلاب، سقف های پوسته ای بتنی	شیشه
بلوک های سقفی، روکش جاده ها، کف پلها، سازه های مقاوم در برابر انفجار، پی ماشین آلات	فولاد
شمعها، دالهای بتنی، سازه های دریایی، پوشش تونلها، سازه های تحت بارگذاری ضربه ای	پلی پروپیلن
ورقه ها، لوله، صفحه ها، لوله های فاضلاب، ورقه های صاف یا موج دار	آزبست
واحدهای موج دار جهت کف سازی، جداکننده های موج دار	کربن
همانند الیاف کربن	کولار
صفحات ساختمانی (اجزای چوبی در ساختمانها)	بامبو
به عنوان ماده جایگزین آزبست در ورقه های سیمانی و لوله های بتنی	پودر میکا
مواد ارزان قیمت جهت پوشش سقف و پانلهای نما	الیاف گیاهی

شکل ۱. یک نمونه شانکریت با بتن الیافی با الیاف ۶ میلیمتری پلی پروپیلن [۱۴]

شکل ۲. یک نمونه دال پل که در کانزاس آمریکا با بتن یافی ساخته شده است.

صنایع نظامی

از بتن مسلح به ییاف در برخی از کشورها در صنایع نظامی استفاده گسترده به عمل می آید. کاربردهای سازه ای آن استفاده از ییاف با و یا بدون تسلیح توسط آرماتورهای معمولی است که در قطعات دالها، دیوارها، کف، تیرها و ستونها انجام می گیرد. نتایج آزمایشها نشان داده است که این گونه قطعات در مقابل انفجار، پخش شدگی و پراکندگی بسیار کمتری در مقایسه با دالهای غیرمسلح به آرماتورهای معمولی ایجاد می کنند [۱۲].

کف سالنهای صنعتی

به علت خاصیت ییاف در افزایش مقاومت ضربه ای، بتن ییافدار نسبت به بتن معمولی (حدود ۵ تا ۱۰ برابر)، توجه عمده ای در ساخت کف سالنهای صنعتی به ییاف معطوف است زیرا تخریب سریع سالنهای صنعتی، بر اثر بارهای دینامیکی و ضربه ماشین-آلات و قطعات سنگین، بزرگترین مشکل در این گونه سازه ها به شمار می رود. افزایش مقاومت ضربه ای، مقاومت بیشتری را در مقابل تورق و هوازگی بتن به وجود می آورد [۱۱].

مزایا و معایب بتن ییافی

ییافی که به طور تصادفی در سرتاسر بتن پخش شده اند می توانند ترکها و افت های حاصل از جمع شدگی پلاستیک را بطور همزمان کنترل کنند. این مواد ترکیبی (بتن ییافی) مقاومت و ظرفیت جذب انرژی بالایی دارند. به طور کلی ییاف نمی توانند جایگزین خوبی برای آرماتورهای مرسوم مورد استفاده در سازه های باربر همانند تیرها و ستونها باشند. ییاف و آرماتور هر کدام نقش خود را در تکنولوژی بتن دارند و نمی توانند جایگزین یکدیگر شوند ولی می توانند در جاهای زیادی با یکدیگر مورد استفاده قرار بگیرند [۱۲]. هر چند در تنشهای کششی بزرگ ییاف در مقایسه با آرماتورهای فولادی کارآمد نیستند ولی ییاف در کنترل ترکها و جمع شدگی بتن بهتر عمل می کنند. در نتیجه آرماتورهای متداول برای ظرفیت باربری عضو بتنی استفاده می شوند ولی ییاف در کنترل ترکها بسیار موثر هستند.

به علت این تفاوتها کاربردهای بخصوصی برای ییاف وجود دارد که آنها را از آرماتورهای معمول متمایز کرده است که عبارتند از:

• الیاف نقش مسلح کننده اولیه را بازی می کنند کاری که آرماتورهای فولادی نمی توانند انجام دهند. تراکم الیاف در سازه های پوسته ای نازک معمولا می تواند به میزان حداکثر ۵ درصد حجمی افزایش یابد که این امر موجب افزایش چشمگیری در طاقت و مقاومت ملات و بتن می شود.

• الیاف در سازه هایی که بار یا تغییرشکل های زیادی را به صورت موضعی تحمل می کنند مثل شمع های پیش ساخته، دیوارهای پیش ساخته، سازه های مقاوم در برابر انفجار و در تونلها می توانند مورد استفاده قرار بگیرند.

• الیاف در کنترل ترک هایی که بر اثر دما و رطوبت به وجود می آیند از قبیل روسازی راهها و دالها کاربرد دارند.

• استفاده از آرماتورهای فولادی و شبکه های سیمی مستلزم مصرف هزینه های غیر ضروری جهت نیروی انسانی و مصالح می گردد. با جایگزین کردن توزیع پخش تصادفی الیاف کوتاه جهت مسلح کردن بتن، هزینه های نیروی انسانی و مصالح به طور قابل توجهی کاهش می یابد.

• الیاف تغییر شکل های حاصل از افت پلاستیک و خستگی را کاهش می دهند.

• به طور کلی الیاف یک مسلح کننده موثر برای کنترل عرض ترکها و افت حاصل از جمع شدگی می باشند و زمانی که ترک های ریز توسط الیاف کنترل می گردند از بوجود آمدن ترک های بزرگ و مسائل بعدی می توان جلوگیری کرد [۱۵].

مزایای استفاده از بتن الیافی عبارتند از [۱۲]:

- مقاومت ضربه ای و دوام خستگی و مقاومت برشی بتن را افزایش می دهند.
- برای اجرا و نصب آنها تجهیزات خاصی نیاز نمی باشد.
- مقاومت در برابر ترک خوردگی، شکل پذیری بلندمدت، ظرفیت جذب انرژی و طاقت بتن را افزایش می دهند.
- یک بتن مسلح در همه جهات را در اختیار ما قرار می دهند.
- با مواد مضاعف و همه تپه های سیمان و مواد تشکیل دهنده بتن سازگار می باشند.
- مقاومت بتن را در مقابل تورق، سایش و هوازگی سطحی افزایش می دهند.

جنبه های اقتصادی بتن الیافی

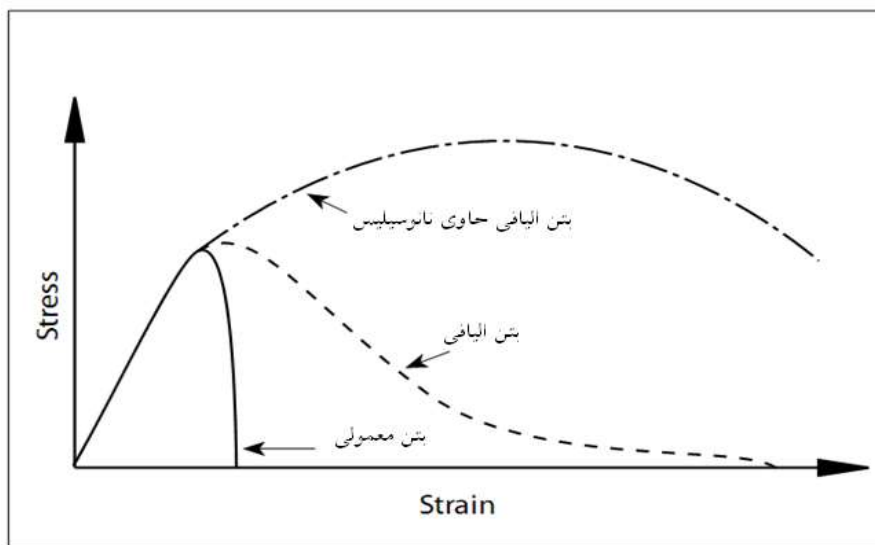
از دید اقتصادی استفاده از الیاف بستگی به کاربرد و شرایط پروژه دارد. الیاف اکنون جایگاه خود را در پروژه های عمرانی پیدا کرده است. و ارزیابی اقتصادی آن بیشتر مربوط به نوع الیاف مصرفی و چگونگی استفاده از آن می باشد. ولی در مواردی که از الیاف به جای مش بندی استفاده می گردد، فقط بحث برابری قیمت الیاف و مش بندی فولادی نمی باشد بلکه نیروی انسانی ماهر، وسایل و تجهیزات و فضای انبار مصالح و ... نیز مطرح می باشد و حتی می توان با آینده نگری به قضیه نگریست. هزینه های تعمیر و نگهداری، شرایط جوی و کاربردهایی که سازه در آینده خواهد داشت تمام اینها عواملی هستند که می توانند مصرف الیاف را از لحاظ اقتصادی توجیه نمایند و یا عکس این موضوع برقرار باشد.

در مواردی ممکن است زمان بندی پروژه بسیار اهمیت داشته باشد و استفاده از الیاف باعث سرعت بخشیدن به روند انجام کار شود و همین موضوع باعث صرفه جویی اقتصادی فراوانی شود مثل زمانی که اجرای یک تونل باعث صرفه جویی زیادی در حمل و نقل می گردد. شاید بحث زمان در پروژه های عمرانی تاکنون در کشور ما مطرح نبوده ولی با پیشرفت روز افزون کشور زمان بندی پروژه ها و برآورد اقتصادی آنها حائز اهمیت شده است.

نانومواد در بتن

در چند سال اخیر فناوری تازه نانو امیدهای بسیاری برای بهبود خواص مواد مختلف در دنیا بوجود آورده است. فناوری نانو بسیاری از خواص بتن را بهبود می بخشد و تحقیقاتی در این زمینه در کشورهای مختلف جهان در حال انجام است. محصولات نانو برای بتن متشکل از ذراتی هستند که گلوله ای شکل بوده و بصورت ذرات خشک پودری یا بصورت معلق در مایع محلول قابل انتشار می باشند که مایع آن معمولترین نوع محلول نانوسیلیس می باشد. در فصل دوم با خصوصیات نانوسیلیس و برتری های آن

نسبت به سایر افزودنی‌های سیلیسی بیشتر آشنا خواهیم شد. نانو مواد به دلیل برخورداری از خصوصیات فیزیکی و شیمیایی برتر، کاربردهای بسیاری در زمینه‌های مختلف یافته‌اند که از جمله می‌توان به مواد عایق‌کننده و فیلترها، ماشین ابزارها، نمایشگرها، باتری‌ها و آهنرباهای پر قدرت اشاره کرد [۱۵]. تاثیر نانوسیلیس بر روی بتن الیافی در شکل ۱-۳ نشان داده شده است [۱۶].

شکل ۱. نمودار تنش-کرنش بتن الیافی و بتن حاوی نانوذرات (نانوسیلیس) [۱۶]

پیشینه تحقیق

پژوهشهای انجام شده در زمینه بهره‌گیری از مواد نانو در بتن و مصالح سیمانی بسیار محدود بوده است. آنچه مسلم است تحقیقات صورت گرفته عموماً بر استفاده از nano-TiO_2 ، $\text{nano-Fe}_2\text{O}_3$ و nano-SiO_2 (نانوسیلیس) متمرکز بوده است. از بین نانو مواد مذکور، نانوسیلیس به دلیل دارا بودن خواص پوزولانی از جایگاه بهتری برخوردار بوده و عملکرد مناسب‌تری از خود نشان داده است. در زمینه استفاده از الیاف پلی‌پروپیلن در ماتریس‌های سیمانی تحقیقات بیشتری صورت گرفته، اما در زمینه اثربخشی الیاف بر خواص مکانیکی و شکل‌پذیری، اختلاف نظرهایی وجود دارد. برخی از تحقیقات از افزایش پارامترهای مکانیکی خبر داده‌اند، در حالی که در برخی دیگر اثر الیاف بسیار ناچیز دانسته شده است. در هر حال مخالفان، عدم برقراری پیوند مناسب را از جمله عوامل موثر بر عملکرد ضعیف الیاف پلی‌پروپیلن در ماتریس‌های سیمانی می‌پندارند.

در سالهای اخیر از بتن الیافی در ساخت سازه‌ها بسیار استفاده شده است. بین سالهای ۱۹۶۰ تا ۲۰۱۰ تحقیقات زیادی بر روی بتن الیافی انجام گرفته است. در اکثر این تحقیقات، پخش تصادفی الیاف به عنوان یک روش مناسب جهت افزایش خواص مکانیکی بتن تشخیص داده شدند. بخشی از این پژوهشها در مورد خود الیاف و مقایسه آنها با هم از لحاظ جنس، نوع، شکل، درصد حجمی و عملکرد آنها در شرایط مختلف می‌باشد. قسمت دیگر درباره تأثیر انواع مختلف الیاف بر روی خواص مکانیکی بتن و مقایسه آنها با همدیگر می‌باشد. عده دیگری نیز تلاش کرده‌اند تا کاربردهای جدیدتری برای استفاده از الیاف بیابند، بعضی نیز به دنبال ارائه روابطی برای بتن الیافی بودند. عده‌ای با اضافه کردن افزودنی‌های سیلیسی آزمایشات خود را در پیش گرفتند. کشور ما نیز از این پژوهش بی‌بهره نبوده است به گونه‌ای که تحقیقات زیادی به صورت پایان‌نامه، مقاله و پژوهش‌های دانشگاهی در داخل و یا عرصه بین‌المللی ارائه گردیده است. ولی با این وجود بر روی الیاف پلیمری و به خصوص پلی‌پروپیلن تحقیقات بسیار کمی انجام شده است و با توجه به اینکه کشور ما نفت‌خیز می‌باشد استفاده از این الیاف در مقایسه با سایر الیافها از لحاظ اقتصادی به صرفه می‌باشد. لذا توصیه می‌شود که در این زمینه تحقیقات بیشتری انجام گیرد تا این الیاف و کاربردهای آن به پیمانکاران و مشاوران معرفی گردد. در ادامه تحقیقاتی که در زمینه الیاف پلی‌پروپیلن با و بدون نانومواد انجام گرفته است در قالب بخشهای مختلف ارائه می‌گردد و در پایان نیز راهنماها و آیین‌نامه‌هایی که در زمینه بتن الیافی تاکنون در جهان ارائه گردیده است معرفی خواهد شد.

سونگ و هوانگ از دانشگاه دفاع ملی تایوان در سال ۲۰۰۴ تحقیقاتی را بر روی خواص مقاومتی بتن مسلح به الیاف پلی پروپیلن و نایلون انجام دادند که در آن توان مقاومتی بتن مسلح به الیاف PP در مقابل بتن مسلح به الیاف نایلون مورد مقایسه قرار گرفت، در این تحقیق از الیاف رشته ای و نازک PP به مقدار ۰/۶ درصد استفاده گردید [۱۸]، در بتن مسلح به الیاف نایلون تنشهای فشاری و کششی و مدول گسیختگی به ترتیب ۶/۳ و ۶/۷ و ۴/۳ درصد نسبت به بتن مسلح به پلی پروپیلن افزایش یافتند. ولی در آزمایش ضربه ایجاد اولین ترک و گسیختگی نهایی در بتن نایلون دار زودتر رخ داد. همچنین در کاهش ترکهای پلاستیک الیاف پلی پروپیلن موثرتر واقع شدند. علت اینکه الیاف نایلون تنش کششی را بیشتر افزایش داد خوب پخش شدن در بتن تشخیص داده شد.

پری در سال ۲۰۰۳ از الیاف کوتاه و بلند پلی پروپیلن با مقاومت بالا و از نوع منفرد جهت مسلح کردن کف سازی خارجی استفاده کرد [۱۹]. او گزارش داد که فرسایش سطح کف سازی ها موجب در معرض دید قرار گرفتن و بیرون زدگی الیاف فولادی می گردد. چه کف سازی، برای پیاده‌روها باشد چه برای عبور وسایل نقلیه، این امر می تواند خطرناک باشد. برای این تحقیق دو آزمایش صورت گرفت، در آزمایش اول یک دال کوچک مخصوص کف سازی خارجی حاوی الیاف فولادی با انتهای قلاب دار و طول ۶۰ میلیمتر به مقدار ۳۰ کیلوگرم بر مترمکعب و یک دال مشابه شامل الیاف پلی پروپیلن به طول ۵۰ میلیمتر به مقدار ۶/۹ کیلوگرم بر مترمکعب ساخته شد. برای آزمایش مقاومت خمشی و طاقت خمشی از روش آزمایش سه نقطه‌ای استفاده گردید. نتایج آزمایش خمش نشان داد که بتن مسلح به الیاف فولادی به اندازه ۵۳ درصد مقاومت خمشی را افزایش داده، در حالی که بتن شامل پلی پروپیلن عدد ۷۸ درصد را به ثبت رساند. همچنین در آزمایش دوم از لحاظ مقاومت خارجی در برابر فرسایش الیاف فولادی ۲۰ درصد و الیاف پلی پروپیلن ۴۱ درصد افزایش را ایجاد کردند. پری نتیجه گرفت که الیاف PP برای ساخت کف سازی ها از لحاظ کنترل ترک ها بهتر از الیاف فولادی عمل می کنند.

مواد مورد استفاده (Material)

هر یک از مصالح تشکیل دهنده بتن نقش مهمی در ایجاد خصوصیات آن ایفا می نمایند. سیمان چسبندگی لازم بین سنگدانه‌ها و سنگدانه‌ها نیز نقش پرکنندگی و تحمل بارهای وارده را بر عهده دارند و آب برای عمل هیدراتاسیون و ایجاد روانی و کارایی مخلوط لازم است. در اکثر بتن‌ها برای بدست آوردن مشخصات مورد نیاز لازم است که از مواد افزودنی استفاده شود هر کدام از این مصالح با کیفیت و کمیت خود می توانند بر بتن تاثیر گذاشته و کیفیت بتن تازه و سخت شده را تحت تاثیر قرار دهند. در این فصل کیفیت و کمیت مصالح مورد استفاده برای تهیه نمونه‌های بتنی مورد آزمایش، شرح داده می شود. مواد مورد استفاده برای تهیه نمونه‌های بتنی عبارتند از سیمان، سنگدانه (شن و ماسه)، الیاف پلی پروپیلن، ماده افزودنی نانوسیلیس، آب و فوق روان کننده که در ادامه به معرفی مشخصات آنها پرداخته می شود.

سیمان

سیمان مصرفی برای انجام آزمایش در این پایان نامه، سیمان پرتلند پوزولانی کارخانه سیمان اردبیلی می باشد که وزن مخصوص سیمان مورد استفاده 3 kg/m^3 (مطابق کاتالوگ کارخانه) می باشد.

سیمان پرتلند پوزولانی (PPC)

سیمان پرتلند پوزولانی از ترکیب بین کلینکر (OPC) با ۱۵ تا ۳۵ درصد ماده پوزولانی بدست می آید. یک ماده پوزولانی اساساً ماده‌ای سیلیسیا آلومیناتی است که در حالی خودش هیچ خواص سیمانی ندارد، در شکل بسیار ریز و در حضور آب، با هیدروکسید کلسیم واکنش می دهد، در دمای معمولی در عمل هیدراتاسیون تجزیه می شود، تا ترکیباتی که خواص سیمانی دارند شکل بگیرد. سیمان پرتلند پوزولانی حرارت هیدراتاسیون کمی تولید می کند و نسبت به سیمان پرتلند معمولی مقاومت بیشتری در

برابر حمله آبهای مهاجم نشان می دهد. بعلاوه، آب انداختگی هیدروکسید کلسیم را وقتی در سازه های آبی استفاده شوند، می کاهد، بویژه در ساخت و سازه های دریایی و آبی و سایر ساخت و سازه های بتنی حجیم مفید می باشد. بطور کلی سیمان پرتلند پوزولانی می تواند در جایی که سیمان پرتلند معمولی قابل استفاده است، بکار برده شود. هرچند، مهم است توجه شود که افزودن پوزولان سبب ایجاد مقاومت در سنین اولیه نمی شود. مقاومت های مشابه سیمان پرتلند معمولی را تنها می توان در سنین بالاتر انتظار داشت. ترکیب سیمان مصرفی در جدول ۲-۱ آورده شده است. شکل ۲-۱ نیز سیمان مصرفی را نشان می دهد.

جدول ۳. ترکیب سیمان مصرفی

ترکیبات	C ₃ S	C ₂ S	C ₃ A	C ₃ AF
درصد	۳۵-۶۰	۲۰-۳۵	۹-۱۱	۹-۱۲

شکل ۳. سیمان پوزولانی

آب اختلاط

آب آشامیدنی مناسب ترین آب برای تهیه بتن است. در آزمایش ها از آب آشامیدنی اردبیل برای طرح اختلاط استفاده شده است.

سنگدانه ها

سنگدانه به مصالح دانه ای، به مانند شن، ماسه، سنگ شکسته و سرباره کوره بلند آهنگدازی گفته می شود که با یک واسط سیمانی برای تشکیل بتن یا ملات سیمان هیدرولیکی استفاده شود [۱۳]. سنگدانه ها اجزای اصلی بتن هستند که جمع شدگی را کم می کنند و اثر اقتصادی دارند. این حقیقت که سنگدانه ها ۸۰-۷۰ درصد حجم بتن را اشغال می کنند، بدون شک تاثیرشان بر خواص و ویژگیهای مختلف بتن قابل ملاحظه است.

سنگدانه های استفاده شده در این پروژه از نوع سنگدانه های با وزن معمولی و طبیعی هستند که از معدن گلنگان اردبیل تهیه شده اند. سنگدانه های درشت را به نام شن شکسته با حداکثر اندازه ۱۲/۵ میلیمتر و سنگدانه های ریز را به عنوان ماسه می شناسیم که دانه بندی آنها ارائه خواهد شد.

دانه بندی سنگدانه ها براساس روش بیان شده در استاندارد ASTM-C136 انجام شده است. شن از نظر ظاهری از نوع زاویه ای گوشه دار می باشد. ماسه نیز از نوع طبیعی خرد شده می باشد. سنگدانه های ریز و درشت با دانه بندی ASTM-C33 همخوانی کامل دارد. خصوصیات سنگدانه های بتنی در استانداردهای ASTM-C33 بیان شده است. جداول ۲-۲ دانه بندی سنگدانه ریز و

درشت مورد استفاده در طرح را نشان می دهد. لازم به ذکر است که از مجموع سنگدانه درشت ۶۵ درصد بادی و ۳۵ درصد نخودی در محدوده مجاز دانه بندی قرار می گیرد و در طرح اختلاطها اینگونه استفاده شده اند.

جدول ۴. دانه بندی سنگدانه های مصرفی

درصد عبوری طبق استاندارد ASTM C33								
شماره الک	$\left(\frac{1}{2}\right)''$	$\left(\frac{3}{8}\right)''$	4	8	16	30	50	100
شن	۱۰۰	۵۷/۴۲	۰/۱۵	-	-	-	-	-
ماسه	-	-	-	۸۵/۴	۶۸/۲	۴۰/۱	۱۷/۵۱	۶/۱۷

آزمایش لس آنجلس بر روی سنگدانه های درشت

آزمایش لس آنجلس به این صورت انجام شد که سه ترکیب مختلف A، B و C از سنگدانه های درشت به میزان پنج کیلوگرم سنگدانه الک شد و داخل دستگاه لس آنجلس ریخته شد و پس از گذشت مدت ۱۵ دقیقه با تعداد گلوله معلوم نتایج برآیندش میزان سایش سنگدانه ها مطابق جداول ۲-۳ الی ۵-۲ می باشد.

جدول ۵. آزمایش لس آنجلس برای ترکیب A

وزن (گرم)	محدوده بین دو الک	شماره ترکیب (تعداد گلوله)
۱۲۵۰	$1\frac{1}{2} - 1$	(۱۲) A
۱۲۵۰	$1 - \frac{3}{4}$	
۱۲۵۰	$\frac{3}{4} - \frac{3}{8}$	
۱۲۵۰	$\frac{3}{8} - \frac{1}{4}$	

جدول ۶. آزمایش لس آنجلس برای ترکیب B

وزن (گرم)	محدوده بین دو الک	شماره ترکیب (تعداد گلوله)
۲۵۰۰	$\frac{3}{4} - \frac{3}{8}$	(۱۱) B
۲۵۰۰	$\frac{3}{8} - \frac{1}{4}$	

جدول ۷. آزمایش لس آنجلس برای ترکیب C

وزن (گرم)	محدوده بین دو الک	شماره ترکیب (تعداد گلوله)
۲۵۰۰	$\frac{3}{8} - \frac{1}{4}$	(۸) C
۲۵۰۰	$\frac{1}{4} - \#4$	

با توجه به فرمول روبرو نتایج آزمایش لس آنجلس بدست آمد:

$$\frac{5000 - X}{5000} \times 100$$

X : وزن مانده روی الک 12

نتایج آزمایش لس آنجلس برای ترکیب های A ، B و C مطابق جدول ۲-۶ می باشد. ارزش خرد شدن سنگدانه (سایش لس آنجلس) براساس استاندارد ASTM-C131 مطابقت کامل دارد.

جدول ۸. نتایج آزمایش لس آنجلس برای ترکیب های A و B و C

ترکیب	وزن مانده روی الک ۱۲ (گرم)	درصد مانده روی الک ۱۲ (%)
A	۲۶۸۴	۲۸/۴
B	۴۲۸۹	۱۴
C	۴۴۳۰	۱۱/۴

الیاف پلی پروپیلن

الیاف PP مورد استفاده در این پروژه الیاف ۱۸ میلی متری و به قطر ۲ دنیریاً ۰/۰۲ میکرون تولید شرکت دریم بتن می باشد که مشخصات آن مطابق جدول ۲-۷ می باشد. الیاف پلی پروپیلن در شکل ۲-۲ نشان داده شده است. این الیاف قبل از مصرف باید خوب از هم باز شود تا در اختلاط با دیگر اجزا مشکلی پیش نیاید.

جدول ۹. مشخصات الیاف پلی پروپیلن مصرفی

مشخصات	مقدار
وزن واحد حجم (gr/cm^3)	۰/۹
واکنش با آب	آبگریز
مقاومت کششی (MPa)	۳۰۰-۴۰۰
نقطه ذوب (درجه سانتیگراد)	۱۷۵
طول (mm)	۱۸

شکل ۴. الیاف ۱۸ میلیمتری مورد استفاده در آزمایشات

ماده افزودنی نانوسیلیس

از محلول Colloidal Silica (Nano Silica) با مشخصات جدول ۲-۸ به عنوان نانوسیلیس استفاده گردید.

جدول ۱۰. مشخصات نانوسیلیس مصرفی

اندازه ذرات	میزان ذرات جامد(%)	وزن مخصوص (gr/cm ³)	رنگ
کوچکتر از ۵۰ نانومتر	۵۰/۹	۱/۳۷	تقریباً بی‌رنگ

ماده افزودنی فوق روان کننده^۷

مصرف روان کننده‌های معمولی در بتن ایجاد هوای اضافی می‌کند. علم نوین شیمی بتن، این نقص را در فوق روان کننده یا روان کننده‌های ممتاز رفع می‌کند. فوق روان کننده خاصیت روان کنندگی آب را بالا می‌برد بدون آنکه در کشش سطحی آب تاثیر بگذارد. به همین دلیل هوای اضافی وارد بتن نمی‌کند و آب آمیخته با فوق روان کننده، لایه چرب کننده روی ذرات سیمان و دانه‌های سنگی ایجاد کرده، از اصطکاک میان اجزای جامد بتن می‌کاهد و در عین حال چسبندگی ذرات را بهبود می‌بخشد. عامل اصلی در بیشتر این محلول‌های مضاعف، فرمالدئید هیدرولایز شده یا فرمالدئید نفتالین سولفات است. فوق روان کننده بر اساس الزامات استاندارد ASTM-C494 Types A & F و همچنین بر اساس استاندارد ۲۹۳۰ ایران ساخته می‌شوند.

فوق روان کننده مورد استفاده در این آزمایش‌ها، Super plasticizer 260 محصول شرکت نامیکاران می‌باشد. این ماده، فوق روان کننده و کاهنده آب موثری است که برای تولید بتن مرغوب به کار می‌رود و مطابق با ASTM C494 type 4 و استاندارد ۲۹۳۰ نوع (ز) می‌باشد. با استفاده از این ماده افزودنی، مقاومت اولیه و نهایی بتن افزایش یافته و بدون نیاز به آب اضافی کارایی بتن به طور قابل ملاحظه‌ای بهبود می‌یابد. قیمت این ماده نسبت به فوق روان کننده‌های معمولی گران‌تر می‌باشد. مشخصات فنی فوق روان کننده مورد استفاده در جدول ۲-۹ آورده شده است. نانوسیلیس مصرفی به همراه فوق روان کننده در شکل ۲-۳ نشان داده شده است.

^۷Superplasticizer

شکل ۵. فوق روان کننده و نانوسیلیس مصرفی (سمت چپ نانوسیلیس)

جدول ۱۱. مشخصات فوق روان کننده مصرفی

وزن مخصوص (kg/lit)	pH	رنگ
۱/۱۱۲	۱ ± ۷	قهوه‌ای

قالبها

نمونه‌های مورد استفاده در آزمایش در قالب‌های مکعبی فلزی به ابعاد $۱۰ \times ۱۰ \times ۱۰$ و قالب‌های استوانه‌ای ۲۰×۱۰ سانتی‌متر تهیه شده‌اند، که نصف نمونه‌ها برای انجام آزمایشات ۲۸ روزه و نصف دیگر برای انجام آزمایشات ۹۰ روزه ساخته شده‌اند. قبل از بتن‌ریزی در داخل قالبها، آنها را روغنکاری می‌کنند تا هیچ‌گونه چسبندگی بین قالب و بتن بوجود نیاید.

روش انجام آزمایشها (Methods)

شانزده نوع طرح اختلاط مورد بررسی قرار گرفته است. در تمامی طرح اختلاطها میزان فوق روانکننده ثابت در نظر گرفته شده است. نانوسیلیس در سه مقدار ۲، ۴ و ۶ درصد و الیاف پلی‌پروپیلن در سه نسبت ۱/۱ و ۱/۲ و ۱/۳ درصد نسبت به وزن سیمان بکار رفته است. استفاده از نانوسیلیس در نسبت‌های بیش از ۶ درصد موجب افزایش فوق‌العاده ویسکوزیته بتن شده و به دلیل خشک شدن بتن و اینکه از الیاف هم استفاده شده است موجب تخلخل در بتن می‌شود و کیفیت بتن‌های ساخته شده پایین می‌آید. عیار سیمان طبق آزمایشاتی که روی سنگدانه‌ها و سیمان انجام شد در بهترین حالت $۴۳۶/۲ \text{ kg/m}^3$ در نظر گرفته شد که در ادامه بحث آن خواهد شد. الیافی پروپیلن قبل از مصرف باید خوب از هم باز شوند تا به راحتی با بتن مخلوط گردند. بهتر است الیاف ابتدا با سنگدانه‌ها مخلوط شود سپس سیمان اضافه گردد، این عمل به خاطر آن است که وقتی در ابتدا الیاف با سیمان برخورد می‌کند باعث می‌شود که الیاف به طور یکنواخت در کل بتن پخش نگردد و حالت گلوله‌ایبه خود بگیرد. طریقه اضافه کردن نانوسیلیس هم این گونه می‌باشد که ابتدا یک سوم آب با مخلوط اختلاطی شود سپس در یک سوم دوم نانوسیلیس اضافه می‌شود و در مرحله بعد یک سوم آب باقیمانده مخلوط می‌شود. این عمل باعث می‌شود هم نانوسیلیس راحت‌تر به همه جای مخلوط برسد و هم روی پخش مناسب الیاف تاثیر مثبتی گذارد. محیط عمل آوری بتن، آب معمولی آزمایشگاه در دمای ۲۰ درجه بوده است. روش طرح اختلاط هم به صورت اصولی و با استفاده از آیین نامه بتن آمریکا (ACI) انجام گرفت. برای هر طرح اختلاط ۶ نمونه مکعبی (۳ عدد برای ۲۸ روزه و ۳ عدد برای ۹۰ روزه) و ۶ نمونه استوانه‌ای ساخته شد. با توجه به اینکه ۱۶ نوع طرح اختلاط داریم و برای هر طرح اختلاط ۱۲ نمونه می‌سازیم (۶ عدد برای هر قالب) جمعاً $۱۶ \times ۱۲ = ۱۹۲$ عدد نمونه ساخته شد (۹۶ مکعبی، ۹۶ استوانه‌ای).

روش تعیین طرح اختلاط به صورت کلی

برای طرح اختلاط به روش ACI باید معلومات جدول ۲-۱۰ را از روی مصالح و خصوصیات بتن داشته باشیم که پس از انجام محاسبات بر طبق ACI و با توجه به شرایط خاص مصالح مصرفی و چند سعی و خطا نتایج طرح اختلاط مطابق جدول ۲-۱۱ برای یک مترمکعب بتن بدست آمد.

مقدار نسبت آب به سیمان در طراحی بتن بر اساس ACI، ۰/۴۷ بدست آمد که بعد از کسر رطوبت سنگدانه‌ها این نسبت ۰/۳۸ در نظر گرفته شد، که با این مقدار فرمول کلی طرح اختلاط بدست آمد.

جدول ۱۱. مشخصات مصالح برای طرح اختلاط طبق ACI

۶۰	اسلامپ (mm)
۱۲/۵	اندازه بزرگترین سنگدانه‌ها (mm)
۳۵	مقاومت فشاری ۲۸ روزه بتن (Mpa)
۲/۶	مدول نرمی ماسه
۳/۱۳	چگالی نسبی سیمان
۲/۶۸	چگالی نسبی شن
۲/۶۴	چگالی نسبی ماسه
۲	رطوبت شن (%)
۶	رطوبت ماسه (%)
۱۶۰۰	وزن مخصوص ظاهری خشک شن (kg/m^3)

در جداول ۲-۱۲ و ۲-۱۳ میزان مصالح مصرفی و همچنین کلیه طرح اختلاطها شامل طرح اختلاطهای مرجع (بدون نانسولیس) و سایر طرح اختلاطها برای یک مترمکعب بتن آورده شده است (درصد الیاف و نانسولیس نسبت به سیمان اندازه-گیری می‌شود).

جدول ۱۱. نتایج طرح اختلاط بتن براساس ACI

طرح اختلاط برای یک مترمکعب بتن	
مقدار آب مورد نیاز در مترمکعب	۲۰۵ کیلوگرم
مقدار درصد حجم هوای غیر عمدی در بتن بدون هوا	۲٪
نسبت آب به سیمان	۰/۴۷
مقدار سیمان مورد نیاز در یک مترمکعب بتن	۴۳۶/۲ کیلوگرم
دانه های درشت در یک مترمکعب بتن	۶۴٪
وزن دانه های درشت در یک مترمکعب بتن	۱۰۲۴ کیلوگرم
وزن یک مترمکعب بتن براساس روش وزنی	۲۳۳۲ کیلوگرم بر مترمکعب
وزن ماسه در یک مترمکعب بتن براساس روش وزنی	۶۶۷ کیلوگرم
وزن یک مترمکعب بتن براساس روش حجمی	۲۳۳۵ کیلوگرم بر مترمکعب
وزن ماسه در یک مترمکعب بتن براساس روش حجمی	۶۶۹ کیلوگرم
وزن آب بعد از اصلاح به خاطر رطوبت دانه‌ها	۱۶۲ کیلوگرم
نسبت آب به سیمان بعد از اصلاح رطوبت	۰/۳۸

پس از ساخت مخلوط، بتن در داخل قالبها ریخته شد و پس از ۲۴ ساعت از ساخت نمونهها قالبها را باز کرده و در آب معمولی ۲۰ درجه سانتیگراد جهت عمل آوری قرار دادیم. پس از گذشت زمان عمل آوری (۲۸ و ۹۰ روز) بتنها را از آب در آورده و آنها را وزن کردیم سپس در فر در دمای ۱۰۵ درجه سانتیگراد قرار دادیم تا ۲۴ ساعت به صورت کامل خشک گردند. بعد از خشک شدن، چند ساعتی نمونهها را در هوای معمولی به دمای عادی رساندیم تا برای آزمایشات آماده شوند. (اگر نمونهها به دمای طبیعی خود برنگردند در مقادیر مقاومتها تغییرات زیادی ایجاد می شود و میزان خطا افزایش می یابد). نمونههای مکعبی برای آزمایشات التراسونیک، مقاومت الکتریکی و مقاومت فشاری و نمونههای استوانه‌ای برای آزمایش مقاومت کششی غیرمستقیم به کار گرفته شدند.

جدول ۱۲. میزان مصالح مصرفی در طرح اختلاطها

فوق روان کننده		$\frac{W}{C}$	سیمان (kg/m ³)	ماسه (kg/m ³)	ش (kg/m ³)	
مقدار (kg/m ³)	درصد وزنی				نخودی (۳۵٪)	بادامی (۶۵٪)
۸/۷۲۴	۲	۰/۳۸	۴۳۶/۲	۶۶۰	۳۶۰	۶۶۵

جدول ۱۳. طرح اختلاطهای بتن الیافی حاوی نانوسیلیس

ردیف	شماره طرح اختلاط	الیافی پروپیلن (%)	الیاف پلی پروپیلن (gr/m ³)	نانوسیلیس (%)	نانوسیلیس (gr/m ³)
A	۱	۰	۰	۰	۰
	۲	۰/۱	۴۳۶/۲	۰	۰
	۳	۰/۲	۸۷۲/۴	۰	۰
	۴	۰/۳	۱۳۰۸/۶	۰	۰
B	۵	۰	۰	۲	۸۷۲۴
	۶	۰/۱	۴۳۶/۲	۲	۸۷۲۴
	۷	۰/۲	۸۷۲/۴	۲	۸۷۲۴
	۸	۰/۳	۱۳۰۸/۶	۲	۸۷۲۴
C	۹	۰	۰	۴	۱۷۴۴۸
	۱۰	۰/۱	۴۳۶/۲	۴	۱۷۴۴۸
	۱۱	۰/۲	۸۷۲/۴	۴	۱۷۴۴۸
	۱۲	۰/۳	۱۳۰۸/۶	۴	۱۷۴۴۸
D	۱۳	۰	۰	۶	۲۶۱۷۲
	۱۴	۰/۱	۴۳۶/۲	۶	۲۶۱۷۲
	۱۵	۰/۲	۸۷۲/۴	۶	۲۶۱۷۲
	۱۶	۰/۳	۱۳۰۸/۶	۶	۲۶۱۷۲

نتیجه گیری و پیشنهادات

در آیتم های قبل به بحث و بررسی آزمایش ها پرداخته شد و نتایج آنها مورد تحلیل قرار گرفت. از نتایج فصل پنجم چنین بر می آید که با افزودن نانوسیلیس به بتن حاوی الیاف پلی پروپیلن، بتن الیافیتوپرتری بدست می آید که هم نسبت به موارد خواسته شده از بتن الیافی جابگوست و هم مشخصات مکانیکی به مراتب بالاتری دارد. البته باید به ملاحظات اقتصادی استفاده از آن نیز توجه کافی مبذول داشت چرا که عوامل اقتصادی همیشه تعیین کننده می باشند. در ادامه به نتیجه گیری از بحث و بررسی نتایج بدست آمده پرداخته می شود. ضمن اینکه چند پیشنهاد و موضوع تحقیقاتی در راستای عنوان این پژوهش ذکر می شود.

نتیجه گیری

نتایج بدست آمده از آزمایش ها به صورت تیتروار در زیر آورده شده است:

۱- درصد افزایش در مقاومت فشاری در اکثر نمونه های ۲۸ روزه نسبت به نمونه های ۹۰ روزه بهبود بیشتریافته اند.
 ۲- در نسبت الیاف ۰/۲ و نانوسیلیس ۲ درصد یک حالت بهینه در مقاومت فشاری رخ می دهد و تا پایان آزمایش ها نیز ادامه می یابد. بدین صورت که برای دستیابی به مقاومت های بالاتر با افزایش الیاف بهتر است نانوسیلیس نیز افزایش یابد.
 ۳- بیشترین افزایش در مقاومت فشاری در طرح اختلاط شماره ۱۵ رخ داده است که برابر ۵۷ و ۵۵ درصد در مقاومت ۲۸ و ۹۰ روزه می باشد.

۴- الیاف ۰/۱ درصد افزایش چشم گیری در مقاومت کششی ایجاد کرده است که با افزایش الیاف محسوستر گشته است.
 ۵- در اکثر نمودارها با افزایش نانوسیلیس مشاهده می شود که برای دستیابی به مقاومت های بالاتر نسبت های الیاف بالا مناسب تر می باشند. به طور مثال وقتی که نسبت الیاف ۰/۲ می باشد برای اینکه درصد افزایش مقاومت ها بیشتر شود، ۰/۴ نانوسیلیس درصد افزایش بیشتری نشان می دهد و وقتی نانوسیلیس ۰/۶ می باشد نسبت الیاف ۰/۳ درصد افزایش بیشتری نشان می دهد. این امر نشان می دهد که نانوسیلیس به پخش مناسب الیاف کمک فراوانی می کند.
 ۶- در نمودارهای مربوط به مدول الاستیسیته مشاهده می شود که مقادیر مدول الاستیسیته در سنین ۲۸ و ۹۰ روزه اختلاف زیادی باهم دارند. این عمل بیشتر به عملکرد الیاف مربوط می شود و همانگونه که ملاحظه می شود نانوسیلیس این اختلاف را کاهش می دهد.

۷- بیشترین افزایش در مقاومت الکتریکی در نسبت الیاف ۰/۳ (طرح اختلاط ۳) رخ داده است و همانگونه که از اشکال مربوط به طرح اختلاط های ۱ تا ۴ پیداست ممکن است افزودن الیاف در نسبت های بیشتر از ۰/۳ درصد در مقاومت الکتریکی افزایش چشم گیر دیگری را نشان دهد. این تاثیر چشم گیر الیاف در مقاومت الکتریکی می تواند دوام بتن را تحت تاثیر خود قرار دهد.
 ۸- به طور کلی در بتن های حاوی الیاف پلی پروپیلن، کمک نانوسیلیس به پخش مناسب الیاف در همه آزمایشها نتایج خوبی را به دنبال داشته است و این عملکرد مناسب الیاف در حضور نانوسیلیس می تواند افق روشنی برای بتن الیافی بخصوص در صنایع خاص مانند صنایع نظامی و هسته ای داشته باشد.

پیشنهادها و موضوعات تحقیقی

- ۱- بررسی دوام و مشخصات مکانیکی بتن های حاوی نسبت های بیشتر از ۰/۳ درصد الیاف که با توجه به نتایج بدست آمده از آزمایشات می تواند باعث بهبود در مشخصات مکانیکی و دوام بتن گردد.
- ۲- ساخت بتن الیافی با الیاف پلی پروپیلن با درصد های مختلفی از نانوسیلیس (نانوسیلیس بیشتر از ۰/۶)
- ۳- استفاده از الیاف با سایز کوچکتر از ۱۸ میلیمتر و همچنین استفاده از سنگدانه های کوچکتر از ۱۲/۵ میلی متر
- ۴- ساخت بتن الیافی با سنگدانه های بزرگتر از ۱۲ میلیمتر
- ۵- ساخت بتن الیافی با سیمان سفید برای استفاده در نماها^۱

ساختمانهای ارتش آمریکا که توسط رومالدی ساخته شدند با این روش ناکامی شدند!

- ۶- بررسی اثر افزایش فوق روان کننده ها در نمونه های حاوی نانوسیلیس و الیاف
- ۷- استفاده از ویبره مناسب برای متراکم کردن نمونه های حاوی درصد های بیشتر الیاف و نانوسیلیس
- ۸- با توجه به کاربرد زیاد بتن حاوی الیاف PP در صنایع خاص، این الیاف اگر در ترکیب با بتن سنگین به کار برده شود می تواند یکی از بخش های مربوط به پدافند غیرعامل (موضوع مبحث ۲۱ مقررات ملی ساختمان) در سازه ها به کار برده شود.

منابع

- ۱- مهتا، مونته یرو، ترجمه علی رضانیانپور، پرویز قدسی، اسماعیل گنجیان، (۱۳۸۳)، تکنولوژی بتن پیشرفته، ریز ساختار، خواص و اجزای بتن.
- ۲- محمد ابراهیم زاده نجف آبادی، (۱۳۷۴)، تاثیر سه نوع الیاف داخلی بر روی پیوستگی بین فولاد و بتن، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی کرمان.
- 4- Mostafa. Khanzadi, Mohsen.Tadayon, Hamed.Sepahri and Mohammad.Sepahri, (2009), Influence of Nano-Silica Particles on Mechanical Properties and Permeability of Concrete, Department of Civil Engineering, Science & Technology University of Tehran, Iran
- ۵- نویل و بروکس، ترجمه علی اکبر رضانیانپور، محمد رضا شاه نظری، (۱۳۸۳)، تکنولوژی بتن.
- 6- ACI Committee 544, (2000), State of the Art Report on Fibre reinforced concrete, ACI 544, 1R-96, ACI Manual of Concrete Practice.
- 7- ACI Committee 544, (Reapproved 1999), Measurement of properties of Fibre Reinforced concrete, ACI 544,2R-89, ACI Manual of Concrete Practice.
- 8- ACI Committee 544, (Reapproved 1998), Guide for specifying, proportioning, Mixing, Placing and Finishing Steel Fibre Reinforced Concrete, ACI 544, 3R-93, ACI Manual of Concrete Practice.
- 9- ACI Committee 544, (Reapproved 1999) , Design Consideration for Steel Fibre Reinforced Concrete, ACI 544, 4R-88, ACI Manual of Concrete Practice.
- 10- Japan Society of Civil Engineering Standard, JSCE-SF, (1986), Metod of making steel fibre reinforced Concrete in laboratory.
- ۱۱- ابوالفضل حسینی، سعید محمد، (۱۳۷۸)، تاثیر الیاف فولادی در کنترل ترک های کششی بتن، مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن، نشریه شماره ۲۶۳.
- ۱۲- علیرضا خالو، (۱۳۷۸)، رفتار و کاربردهای بتن الیافی، کنفرانس تخصصی بتن الیافی، دانشگاه صنعتی شریف.
- ۱۳- علیرضا باقری، طیبه پرهیزکار، پرویز قدوسی، افشین طاهری، (۱۳۷۸)، کاربرد الیاف و فرآورده های سیمانی، مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن (چاپ اول).
- ۱۴- فرزین صمصامی، (۱۳۸۲)، الیاف پلی پروپیلن و کاربرد آن در بتن، مجله راه و ساختمان.
- ۱۵- سیما حبیبی، مهدی محمدی شادپور، (۱۳۸۵)، نانو تکنولوژی و پیدایش کاربردهای جدید، انتشارات الماس دانش.
- 16- W. Sun, H. Chen, X. Luo and H. Qian, (2001), the effect of hybrid fibers and expansive agent on the shrinkage and permeability of high-performance

Effect of nanosilica on mechanical properties and durability of polypropylene fibers

Mehdi Maghsoudlou¹

1- Civil and Municipal Administrator

Abstract

In this study, the effect of nanosilica on mechanical properties and durability of concrete containing polypropylene fibers was investigated. Polypropylene fibers were used at a length of 18 mm and a length to diameter ratio of 0.9 μ . The effect of fibers and nanosilica on different concentrations of 0.3%, 0.2% and 0.3% for fibers and 2, 4 and 6% for nanosilica on concrete with a water-to-cement ratio of 38% was investigated. In total, more than 192 cubic and cylindrical samples were made according to ASTM standards, and compressive strength, indirect tensile strength, ultrasonic testing and electrical resistivity tests were performed on the samples. The results of the experiments showed a significant increase in the mechanical properties and durability of concrete. Compressive strength increased by up to 55% and tensile strength increased by 25%. The sharp increase in electrical resistance also indicates the high durability of this type of concrete.

Key words: nanosilica, mechanical properties, polypropylene fibers